

[Tinning]

varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed, fordi man mener, at de har gjort sig skyldige i en forbrydelse, som kan medføre fængsel i 6 år eller derover, altså hvor strafferammen er 6 år eller derover, man anklager dem, og det viser sig i 11 pct. af tilfældene, at de aldrig bliver dømt efter denne hovedanklage. Det viser sig endda, at i halvdelen af disse tilfælde får de slet ikke nogen straf, der nærmer sig de 6 år, men er nede på 1 år.

Alt dette burde være eksempler på, at dommerne ikke i dag kan bruge disse bestemmelser, og jeg mener, at hr. Torben Lund skylder os en forklaring på, hvad det så er, der gør, at alle den slags fejl skulle kunne undgås fremover.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning, og så har formanden i sinde at stoppe for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg konstaterer, at hr. Torben Lund overhovedet ikke i sin argumentation tager stilling til det, vi ved, nemlig at i næsten halvdelen af tilfældene holder den første anklage ikke, når det drejer sig om voldssager. Det er på det grundlag, man nu vil indføre varetægtsfængsling, hvis bare dommeren tror, at man bliver idømt en endelig dom på 60 dage.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Torben Lund har ordet for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg skal blot til dette med, at den oprindelige anklage ikke altid holder i den sidste ende, sige, at det har jo en meget, meget nær sammenhæng med den måde, vores straffelov er skrevet på.

Når man kommer med den oplysning, skylder man at medtage den gruppe fra undersøgelsen, som omfatter dem, der dømmes for noget lignende, som også kunne have begrundet, at de kunne varetægtsfængsles. For så kommer vi langt over de 50 pct. Så ryger vi op på over 80 pct. af tilfældene. Det

glemmer man somme tider i den politiske debat, en politisk debat, som jo også er ført af hr. Preben Wilhjelm.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Tinning (VS):

Hr. Torben Lund har i dag hængt Socialdemokratiets dokumentation for støtte til dette lovforslag op på især én ting. Hr. Torben Lund fortalte historien om, hvor anstødeligt det er, når en eller anden begår en grov voldsforbrydelse og vedkommende derefter kan ses i gadebilledet kort efter.

Jeg synes, hr. Torben Lund skylder os oplysninger om, hvad hr. Torben Lund i øvrigt finder anstødeligt. Ja, ikke i almindelighed, hr. Torben Lund kan være fuldstændig rolig, men det er jo sådan, som jeg også har talt om før, at som retshåndhævelsesarrestbestemmelsen bruges i dag, sker der faktisk stadig væk det, at det viser sig, at folk slet ikke bliver dømt. Ifølge den undersøgelse, jeg talte om før, var det 3 pct. 3 pct. er jo ikke alverden. Men med det her kommer det til at dreje sig om mange mennesker.

En sag, som hr. Torben Lund burde kende, og som jeg egentlig også tror hr. Torben Lund kender, er sagen om formanden for havnearbejderne i Esbjerg, Karl Jørgensen, en sag, som jo endte med, at Karl Jørgensen blev pure frikendt, men som også endte med, at manden af meget gode grunde var fuldstændig smadret som menneske, ødelagt. Så kan man sige: han kunne få noget erstatning. Det er i virkeligheden ret ligegyldigt. Manden var fuldstændig ødelagt. Han sad på retshåndhævelse. Det var det, han var kommet ind for.

Jeg mener, at hr. Torben Lund skal fortælle, om det ikke er noget, der støder hr. Torbens Lunds retsfølelse. Er det ikke noget, som hr. Torben Lund synes er ubehageligt? Er det ikke noget, hr. Torben Lund finder anstødeligt? Eller er det en omkostning, nogle smadrede menneskeskæbner på vejen, sådan må det jo gå?

Når jeg nævner den sag og præcis den, så er det jo, fordi jeg desværre er temmelig overbevist om, at regeringssamarbejdet fungerer på sådan en måde, at loyaliteten over for regeringen, som vi har set den i masser af